

Sub mantia ruginie

Liliana Roibu

Sub mantia ruginie
de Liliana ROIBU

Își scutură toamna universul, iubite!
Sub mantia ruginie, inimi amortite
Ascunse ca două monede de aur
Scaldă dorințe în spuză de nour.

Amurgul suflă cu buzele înroșite,
Țipă timpul, hai, să valsăm, iubite!
Viorile se sparg, jăratecul aprinde
Un prim acord și vraja ne cuprinde.

De fericire, sufletul plânge în ploi,
Îngenunchează un serafim în noi;
Ca un mire falnic, vântul dinspre mare
În seara gătită de bal, poartă sărutare.